

Та да се чуват, майко ле
Но никога да се не виждат.
Ходихме много, не малко,
Когато пак там минахме,
Две лъзи бяха израсли
Една се в друга преплели
Окол джрвото буково
Чак до негови вжрхари.

Мама Стояну думаше:
— Стоене, синко, Стоене,
Лежал си девет години
И още девет да лежиш
Тоз грях не ще изплатиш

Записал Хр. Спасовски.

В Р А Н Я.

Враня се нарича един дворец, който се намира зад Искжра, близо до София.

Край двореца има обширна градина. В нея се отглеждат чудни растения и животни, пренесени от далечни страни.

Сред равното и голо Софийско поле, дворецът Враня е потънал в зеленина и напомня китка палмови джрвета, каквито се срещат в оазисите на пустинята.

С пристигането ни, веднага почнаха да ни развеждат из градината. Изправихме се пред два грамадни слона. Те непрестанно сноват из оградите и протягат хобот. Подадохме им нящо да хапнат. Някой от нас подаде на единия слон вместо хляб, камък. Слонат го захвърли настрана ядосано.

Пазачат пожела да ни покаже изкуството на един от слоновете. Той го накара да коленичи, да легне, да ходи на три крака, да го дигне и сложи с хобота на главата си. Как жалък изглеждаше пазачат, седнал вжрху главата на това грамадно животно, на този великан, с огромно черно тело, с де-